

Ш. БІОГРАФІЧНІ ПУБЛІКАЦІЇ

АВДИКОВИЧ Орест Львович (псевд. — Данило Троян) 6.02.1876 (?), с. Сороки Скарп'ятського пов., тепер Буцацького ну Терноп. обл. — 28.10.1918, [день] — педагог, письменник, тературознавець.

Н. в сім'ї греко-католического священика москвофільської орієнтації ева Авдиковича та Стефанії Авдиковичевої. Дит. роки А. пропли в с. Голешіві на Львівщині. ружина — Климентина Авдиковичева з роду Січинських. У -й пол. 19 ст. А. закінчив укр. кадем. г-зію у Львові.

Навч. у Гірничій академії у Леобен (Австрія, 1898) та на флософ. ф-ті Львів. ун-ту (1901). Відтоді — на пед. роботі

Перемислі, спочатку в ольс., а з 1903 — в укр. г-зіях і одночас — в укр. дівочому

лицей. З 1905 — перший адміністратор і префект щойно відкритого гімназійного ін-ту, а з 1909 — професор г-зіі. Викладав укр., нім., грец. і латин. мови та л-ри, завідував укр. б-кою для учнів, був одним з керівників гімназійної літ. секції, куратором драм. гуртка. З 1908 — довголітній голова перемиської філії Т-ва наук. викладів ім. П.Могили. Був прозаїком, головним чином, новелістом. Дебютував белетристичним нарисом "Шекс" у газ. "Діло" (1898). Друкувався у львів. газеті "Руслан", в "Літературно-науковому віснику". Видав у Львові зб. "Нарис одної доби" (1899), новелістичні зб. "Поезія і проза" (1899), "Метелики", "Нетлі" (обидві — 1900) "Демон руїни" (1901), "Моя популярність" та інші оповідання" (1905). У прозових творах А. змалював психологію представників селянства, дрібної шляхти, духовенства, інтелігенції, студентів, урядовців. Почавши з натуралістичних оповідань, нарисів і образків ("Біциклістка", "Нарис одної доби", "На аудієнції", "На рибі", "Відлюдок"), поступово через реалістичні твори зі сентиментально-романтичним, а подекуди й декадент. забарвленням ("Поезія і проза", "З балу", "Гуси"), перейшов до суто декадент. самовираження ("Марева", "Хрести", цикл "Демон руїни"). У кращих реалістичних